

Ari Voutilainen

NOITIA JA MERIROSVOJA

Noitia ja merirosvoja

I & S

Ari Voutilainen

Noitia ja merirosvoja

Veera-sarja 1

© 2022 Ari Voutilainen

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi
Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-952-80-6224-0

Ensimmäinen luku

– MEIDÄN luokalle tuli tänään uusi oppilas, Veera totesi ja puhalsi kaakaomukiinsa.

– Sepä mukavaa, äiti huikkasi olohuoneesta. – Mikä hänen nimensä on?

– Kai Suvi.

– Ei se voi olla Kai Suvi, kommentoi Tuomas, Veeran pikkuveli. – Kai on pojannimi, ja Suvi on tytönnimi.

– Tarkoitin, että nimi on ehkä Suvi, en ole siitä aivan varma, saattoi se olla Sinikin?

Tuomas virnisti ja väänsi peukalolla nenänsä siankärsäksi.

– Suvi on kaunis nimi, äiti sanoi ja kurkisti keittiöön pöytätason yli.

– Minusta uusi tyttö on jotenkin surullinen, Veera sanoi ja kallisti päätään, kuten hän aina teki pohtiessaan jotain. – Tai ei oikeastaan siten, että tyttö itse olisi surullinen, mutta minä tulen surulliseksi ollessani hänen lähellään.

– Kuinka niin, äiti kysyi istahtaessaan lastensa seuraan keittiönpöydän ääreen.

– Koska tytössä on jotain vanhaa, ja koska hän on pesun tarpeessa.

– Onko hän siis likainen?

– Ei tahrainen, mutta haiseva. Ja hänellä on oudot vaatteet.

– Jospa tyttö ei olekaan tyttö, vaan vampyyri, Tuomas innostui. – Onni kertoi yhdestä elokuvasta, Ystävät hämärän jälkeen sen nimi taisi olla, ja siinä on tyttö, joka on oikeasti vampyyri, ja tyttöllä on mukanaan aikuinen palvelija, joka hankkii verta ja...

– Tuomas, äiti sähähti silmät suurina. – Tiedät, että tuollaiset elokuvat eivät ole lapsia varten.

– Mutta Onni sanoi, että se on ihan hyvä elokuva, ja että hänellä on se ladattuna tabletilla.

Äiti nosti sormensa pystyyn ja kurtisti kulmiin.

Tuomas vaikenä ja jatkoi suklaamurojen lapiointia.

– Äidinkielen tunnilla Suvi väitti opettajalle vastaan, Veera jatkoi Tuomaksesta välittämättä. Hän oli enemmän kuin tottunut veljensä ja tämän parhaan kaverin, Onnin, outoihin juttuihin. – Meillä oli puhetta vanhoista sanoista, ja opettaja selitti, että ennen vanhaan hevoset tekivät traktoreiden työt, ja että hevosille puettiin sellaiset länget, kun ne vetivät esimerkiksi puita metsässä. Silloin Suvi viittasi ja sanoi, ettei aisoja voi suoraan länkiin kiinnittää, pitää olla luokki. Opettaja ei tiennyt, mikä luokki on ja arveli, että Suvi on ymmärtänyt sanan väärin. Suvi vastasi, että opettaja tässä on ymmärtänyt väärin. Ei hevonen jaksa tukkirekeä längeillä vetää, täytyy olla luokki, joka pitää aisat

irti hevosen kyljistä. Sitten opettaja ja Suvi alkoivat väitellä, eikä siitä tullut loppua ennen välituntia.

– Jospa Suvi harrastaa hevosia, äiti arveli.

– Ei harrasta, minä kysyin, Veera ilmoitti ja hörppäsi mukinsa tyhjäksi. – Suvi vaan tietää paljon kaikesta. Välitunnilla Suvi luetteli Aurinkokunnan planeetat.

– Osaan minäkin luetella planeetat, Tuomas huomautti. – Merkurius, Venus, Mars, eikä kun Maa, Mars...

– Joo, joo, mutta Suvi myös selitti, miten Aurinko ja muut tähdet syntyvät painovoiman kerätessä ainetta yhteen, ja miten ne muuttavat vetyä heliumiksi ja edelleen raskaammiksi alkuaineiksi. Ja kun Niklas käsityötunnilla tökkäsi neulalla sormeensa, aijai, Suvi selitti, että hiussuoniin syntyneestä vauriosta pursuaa happea ja hiilidioksidia kuljettavia punasoluja, mutta hätää ei ole, koska kohta verihiutaleet eli trombosyytit muodostavat reikään tulpan, ja verenvuoto lakkaa.

Äiti ja Tuomas vilkaisivat ensin toisiaan ja jäivät sitten tuijottamaan Veeraa. – Oletko ihan varma, ettei Suvi ole vampyyri, Tuomas henkäisi murolukaa pitelevä käsi pysähtyneenä pöydän ja suun puoliväliin.

Veera vilautti kulmahampaitaan vastaukseksi.

– Kuulostaa siltä, että Suvi on kuunnellut tarkkaavaisesti oppitunneilla, arveli äiti. – Mistä sanoitkaan hänen olevan kotoisin?

– En sanonut, en tiedä. Nyt minun pitää lähteä kirjastoon. Moi vaan. Veera pyyhki suunsa paidanhihaan ja ryntäsi eteiseen.

– No moi moi, toivotti äiti ja kääntyi muistuttaakseen palautettavista kirjoista, mutta Veera harppasi jo reppu olallaan ja kengät kädessään porraskäytävään.

*

Illalla äiti, Veera ja Tuomas leipoivat pitsaa. Tonnikala oli Veeran lempitäyte, Tuomas tahtoi pitsaansa sinihomejuustoa ja banaania. Veera ei voinut sietää homejuustoa eikä lainkaan ymmärtänyt, miten joku saattoi haluta pitsaansa banaania. Banaani sopi jälkiruokiin, sellaisiin kuin rahka ja täytekakku, mutta ei todellakaan pitsaan. Äiti suosi kasviksia ja pilkkoi omaan pitsaansa sipulia, kesäkurpitsaa, paprikaa ja herkkusieniä.

Syödessään Veera selaili kirjastosta lainaamaansa kirjaa. Se kertoi noidista, ja siinä neuvottiin, miten pimeänäkökykyä voi parantaa nauttimalla erityistä taikajuomaa kolmena perättäisenä sunnuntaina juuri ennen keskiyötä.

– Jäin miettimään Suvia, äiti sanoi pöydän toiselta puolelta ja odotti, että Veera nosti katseensa kirjasta. – Kerroit, että Suvi tekee sinut surulliseksi. Johtuuko se siis hajusta?

Veera nielaisi suunsa tyhjäksi. – Kyllä, mutta vielä enemmän siitä, että Suvi ei saa syödä karkkia.

Äiti kohotti kulmiaan ja jäi odottamaan tarkempaa selitystä.

Veera huokaisi ja sulki kirjan. Äiti jättäisi hänet rauhaan vasta, kun saisi uteliaisuutensa tyydytetyksi. – Ruokailun jälkeen opettaja jakoi meille tikkarit. Niitä oli jäänyt myymättä edellisissä myyjäisissä. Suvi otti tikkarin, mutta ojensi sen sitten minulle ja sanoi, ettei hän saa syödä sokeria. Minä kysyin, miksi? Oletko allerginen sokerille tai jotain? Ensin Suvi kertoi, että sokeri on hiilihydraattia, ja että allergiat liittyvät valkuaisaineisiin, joten sokerille ei voi olla allerginen. Sitten Suvi sanoi, että hampaiden vuoksi, hänen hampaansa eivät siedä sokeria. Sen minäkin tiesin ja totesin, että hampaat pestään, että kyllä sokeria voi syödä, jos pesee hampaansa. Mutta Suvi jatkoi, että tämä on eri asia, hänen hampaansa eivät kestä sokeria, lainkaan. Eli Suvi ei voi syödä karkkia, ja siitä minä olen surullinen. Ja ennen kuin äiti ehti kommentoimaan, Veera kysyi: – Löytyykö meiltä täydenkuun aikaan kuolleiden kissojen silmiä?

*

Maatessaan iltaruuan jälkeen vuoteessa Veera paneutui noitakirjaan. Sen nimi oli Euroopan noidat: totta ja tarua. Veera oli lainannut sen, sillä hänen piti laatia koulun teemaviikolle esitelmä jostakin ammatinharjoittajasta. Koska kaikki oikeat ammatit olivat Veeran mielestä tylsiä, hän oli valinnut noidan.

Opettaja oli kehottanut etsimään tietoa internetistä, mutta Veera luki mieluummin kirjoja. Noitakirjan ensimmäisessä luvussa esiteltiin kuuluisia noitia. Heistä Veera ei ollut erityisen kiinnostunut, hän oli lukaissut luvun jo kirjastossa. Kirjan toinen luku, jossa kerrottiin loitsuista ja taikajuomista oli huomattavasti mielenkiintoisempi.

Veera oli joutunut luopumaan pimeänäkökykyä parantavan taikajuoman valmistamisesta, koska heillä ei ilmeisesti ollut kissojen silmiä. Tai niin Veera ainakin oli äidin reaktion tulkinnut. Ensin äiti oli pudottanut avatun soijamaitopurkin keittiön lattialle ja sitten yrittänyt siepata noitakirjan Veeran kädestä. Mutta Veera oli ollut nopeampi, kuten aina.

Nyt Veera luki Friggan maidosta, jonka luvattiin parantavan muistia. Siitä hän muisti, että oli tyystin unohtanut huomisen englannin kokeen. Hän ei millään ehtisi enää takoa päähänsä kaikkia tarvittavia sanoja. Onneksi Friggan maidon ohje ei vaikuttanut erityisen vaikealta. Hän voisi valmistaa sitä vielä tänään, lukaista englannin sanat kertaalleen, ja juoman avulla osata kaiken huomenna. Helppoa!

Ensimmäisenä Friggan maidon ohjeessa käskettiin rikkomaan yksi merikeijun muna savipataan. Merikeijusta Veera ei ollut koskaan kuullutkaan, mutta oletti sen olevan lintu, koska se muni. Merikeijun munaa hänellä ei tietenkään ollut ja pelkkä ajatus raa'an kananmunan syömisestä

Veeran luokalle tulee uusi oppilas, Suvi. Veera kiinnostuu Suvista, koska tämä tietää kaikesta kaiken. Veera myös huolestuu, sillä Suvi ei voi syödä karkkeja, ei edes kolatutetteja, jotka ovat Veeran suosikkeja.

Noitia ja merirosvoja aloittaa 11-vuotiaasta Veerasta kertovan sarjan. Veera asuu yhdessä äitinsä ja pikkuvelipuolensa kanssa. Veera tarkastelee maailmaa omintakeisesti ja kertoo mielipiteensä estottomasti, mikä tekee Veeran kanssa toimimisesta yllättävää ja usein myös hankalaa. Kirjan nimi viittaa Veeralle tärkeään noidista kertovaan kirjaan sekä Suvin mielikuvitusisään. Kirjan kantavia teemoja ovat uusioperhe ja Suvin sairaus.

BoD

9 789528 062240